

การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

**The Development of Creative Writing Abilities of Matthayomsuksa 1
Students by Using Synectics Learning and
Think-Pair-Share Technique**

อัจฉิมา เผ่าจินดา และ บุชบา บัวสมบุรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Autjima Phaojinda and Busaba Buasomboon

Silpakorn University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Phaojinda_a@silpakorn.edu

บทคัดย่อ

การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด กลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 29 คน โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ ที่เรียนในวิชาภาษาไทย ท21101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ: เขียนเชิงสร้างสรรค์; การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์; เทคนิคเพื่อนคู่คิด

วันที่รับบทความ : 18 ตุลาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 4 พฤศจิกายน 2567; วันตอบรับบทความ : 5 พฤศจิกายน 2567

Received: October 18 2024; Revised: November 4 2024; Accepted: November 5 2024

Abstract

The Development of Creative Writing Abilities of Matthayomsuksa 1 Students by Using SYNECTICS Learning and Think-Pair-Share Technique is experimental research which aims to 1) compare the creative writing ability of Matthayomsuksa 1 students before and after learning by using the synectics learning and think-pair-share technique and 2) study the opinions of Matthayomsuksa 1 students toward learning by using the synectics learning and think-pair-share technique. The sample consisted of 29 students form matthayomsuksa 1 who are studying thai language subject TH21101, semester 1 in academic year 2024 at huaysaiprachasan School. by using simple random sampling.

The research instruments were 1) the synectics learning and think-pair-share plans 2) the creative writing ability test and 3) a questionnaire on the students' opinions towards the synectics learning and think-pair-share. The data was analyzed by mean, standard deviation, and dependent samples t-test.

The results of this study revealed that 1) The students' creative writing ability after using the synectics learning and think-pair-share technique were significantly higher than before using the synectics learning and think-pair-share technique at a .05 level. And 2) The students' overall opinions towards the synectics learning and think-pair-share technique were at the high agreement level.

Keywords: Creative Writing; Synectics Learning; Think-Pair-Share

บทนำ

ภาษาไทยนับเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญกับคนไทย ดังที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 1) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ควรค่าแก่การเรียนรู้และสืบสานให้คงอยู่ชาติตลอดไป กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 2-3) จึงได้บรรจุวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ซึ่งสาระที่ 2 การเขียน ซึ่งการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญที่ช่วยให้เราสื่อสารได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยเราในการแบ่งปันความคิดเห็น ข้อมูล และ ประสบการณ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะการเขียนช่วยเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่าง บุคคลและสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีในสังคม โดยวรรณิ โสมประยูร (2553 : 147-148) กล่าวว่า การเขียน เป็นวิธีสื่อสารของมนุษย์ที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน เป็นวิธีรวบรวมและเก็บบันทึกข้อมูลที่สามารถช่วยให้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและความรู้จากรุ่นสู่รุ่นได้ นอกจากนี้การเขียนยังช่วยพัฒนาสติปัญญา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังนั้นการเขียนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทั้งบุคคลและสังคม อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ สุพันธ์ จันทรวินเลื่อง (2551 : 7) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน เชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นการเขียนมุ่งสื่อจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ นำเสนอผ่านเนื้อหา รูปแบบ กลวิธี

ในการเขียน หรือการใช้ภาษาที่จะทำให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินจากความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจในงานเขียนและเสริมสร้างสติปัญญาแก่ผู้อ่านอีกด้วย

แม้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เรื่องการเขียน ของนักเรียนโรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยร้อยละ 42.67 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 50 แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการเขียน และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในโรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ พบว่า นักเรียนใช้ภาษาพูดในการเขียน ไม่สามารถเรียงลำดับความได้ เขียนววน เนื้อหาที่เขียนขาดความต่อเนื่อง และนักเรียนมักเขียนเลียนแบบตัวอย่างเป็นส่วนใหญ่ ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้แนวคิดเดิมซ้ำไปซ้ำมาในงานเขียน (สามารถ กลั่นเกล้า, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2566)

การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ (Synectics) ตามที่ ทิศนา แคมมณี (2560 : 46-47) ได้ศึกษาและกล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้อ้างอิงเป็นรูปแบบที่ Joyce and Weil พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ Gordon ซึ่งมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากมีการตั้งปัญหาให้ผู้เรียนได้แก้ไข ผู้เรียนมองปัญหา ในมุมมองที่แตกต่างออกไปจากเดิม เน้นการอุปมาโดยตรง การอุปมากับตนเอง การคิดคำอุปมาคู่ขัดแย้ง และนำคำขัดแย้งเหล่านั้นมาอธิบายความหมายให้ชัดเจน ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความคิดทั้งการคิดริเริ่ม คิดคล่องแคล่ว คิดยืดหยุ่น และคิดละเอียดลออในการเขียน โดยรูปแบบซินเนคติกส์ (Synectics) มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ตามที่ ทิศนา แคมมณี (2562 : 252-253) ได้กำหนดไว้ดังนี้ 1) ขั้นนำ นักเรียนทำงานต่าง ๆ ที่ต้องการ เช่น เขียนเรื่อง เล่าเรื่อง หรือวาดภาพ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะที่ต้องการ โดยจะให้นักเรียนเก็บผลงานไว้เพื่อทบทวน 2) ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง (direct analogy) ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง โดยมอบคำคู่ที่เชื่อมโยงกับงานที่นักเรียนทำในขั้นแรก คำคู่ที่ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับงานที่ผู้เรียนทำในขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอ คำคู่ให้ผู้เรียนได้ใช้เปรียบเทียบหลาย ๆ คู่ และจดจำผลลัพธ์ไว้ 3) ขั้นการสร้างอุปมาหรือการเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ (personal analogy) ให้ผู้เรียนระลึกว่าตนเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งและแสดงความรู้สึกออกมา 4) ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง (compressed conflict) ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มารวมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตัวเอง 5) ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้และ 6) ขั้นการนำความคิดใหม่มาปรับปรุง ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนและลองใช้ความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 เติมเต็มในงานของตน เพื่อเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งรูปแบบซินเนคติกส์ (Synectics) จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถในเชิงการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณภา

แสงยะรักษ์ (2565 : 217-232) พบว่ารูปแบบชินเนคติกส์ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

การพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องมีเทคนิคและสื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ เช่น เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ซึ่งทิตานา แชมมณี (2560: 70) กล่าวว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบ Think Pair Share มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยอาศัยการร่วมมือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กัน ระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ซึ่ง Johnson and Johnson (1987: 13-14) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Think Pair Share ไว้ 3 ประการ คือ 1) ช่วยส่งเสริมความพยายามในการบรรลุเป้าหมาย การมีเพื่อนร่วมการเรียนรู้ช่วยเพิ่มแรงจูงใจและความคงทน ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น 2) ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างผู้เรียน เสริมสร้างความเข้าใจต่อกันมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญของการทำงานร่วมกับผู้อื่น และ 3) ช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับ ความเครียดและความแปรผันต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

นันทนา ช่างหัวหน้า (2566: 64-69) พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้ศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสบายใจ กล้าคิด กล้าทำ และการที่ผู้เรียนได้ปรึกษา อธิบายความรู้แก่กันด้วยภาษาของผู้เรียนในวัยเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกด้วย

แม้การเขียนเชิงสร้างสรรค์จะเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะหนึ่ง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เรื่องการเขียนยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 50 แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการเขียน จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ซึ่งจะช่วยให้แก้ปัญหาเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 59 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์จำนวน 29 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการเขียน จำนวน 3 แผนการเรียนรู้

2.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 1 ข้อ รวม 2 ข้อ ซึ่งใช้ทดสอบก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านระยะเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 12 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มทดลอง หนึ่งกลุ่ม (One-Group Pre-test Post-test Design) ทำการทดลองก่อนและหลังการทดลอง โดยมีรูปแบบการทดลองตามตารางที่กำหนดไว้ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2557: 144)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ (One-Group Pre-test Post-test Design)

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- T₁ แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด(Pre-test)
- X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์
ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Synectic Method)
- T₂ แทน การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
ร่วมกับเทคนิค เพื่อนคู่คิด(Post-test)

3.2 ทดสอบก่อนเรียนกับตัวอย่างด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
ที่ผ่านการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความยากง่าย
อำนาจจำแนกค่าความเชื่อมั่นแล้วเพื่อบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 ดำเนินการทดลองโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด กับ
ตัวอย่างจำนวน 3 แผนใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 12 ชั่วโมงโดยไม่รวมการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นคนละชุด
กับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ
ซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ด้วยแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
และค่าความเชื่อมั่นแล้ว หลังจากจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงสุดท้าย

3.6 ตรวจสอบให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
มาเปรียบเทียบพัฒนาการโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

4.1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด แบบทดสอบ
วัดความสามารถของนักเรียนในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
จัดการเรียนรู้ โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.00

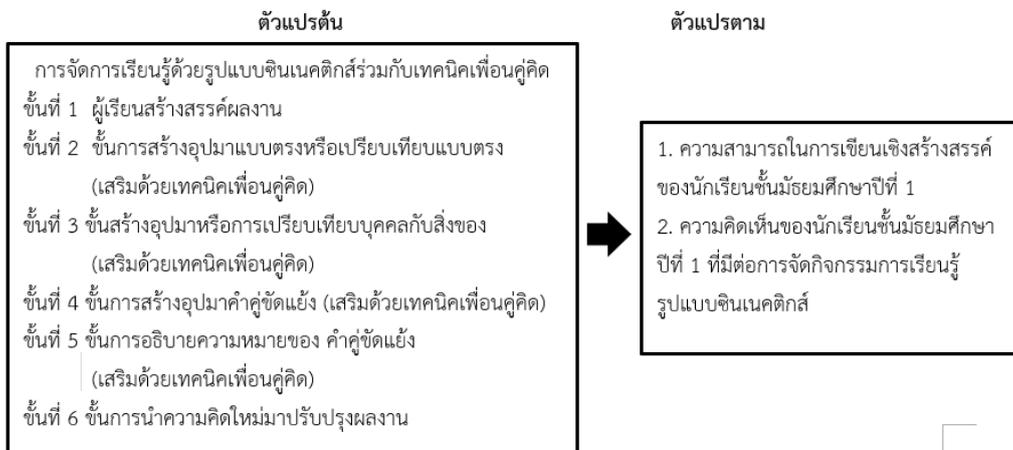
4.1.2 การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (Pearson Product moment
Correlation Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.92 หมายถึงมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูงและการตรวจสอบค่า
ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ใช้การหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent)

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ตามเกณฑ์แปลความหมายของมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย จึงเลือกใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์ของ ทิศนา ขัมมณี (2562: 252-253) ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย ดังนี้ ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่า t ของคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างการวิจัยก่อนและหลัง การทดลอง

การวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	p
ก่อนการทดลอง	32	18.07	2.17	7.42*	0.00
หลังการทดลอง	32	22.50	2.38		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย (M) เท่ากับ 18.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (SD) เท่ากับ 2.17 และเมื่อทดสอบซ้ำหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงขึ้น โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ย (M) เท่ากับ 22.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (SD) เท่ากับ 2.38 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent sample t-test) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นรายด้านของนักเรียนสามารถพิจารณารายละเอียดได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่า t ของคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายด้านของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างการวิจัยก่อนและหลังทดลอง

ประเด็นการประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด	คะแนนเต็ม	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม		t	P	ลำดับที่
		M	SD	M	SD			
ด้านที่ 1 ด้านการตั้งชื่อเรื่อง	4	2.04	0.62	3.20	0.38	- 2.08*	.00	3
ด้านที่ 2 ด้านการเรียบเรียงเนื้อหา	12	6.09	1.53	8.10	1.29	- 2.82*	.00	2
ด้านที่ 3 ด้านความคิดสร้างสรรค์	12	5.16	1.11	9.31	1.09	- 1.79*	.001	1

ด้านที่ 4 การใช้ภาษา	4	2.19	0.52	2.67	0.60	- 0.43*	.04	4
----------------------	---	------	------	------	------	---------	-----	---

จากข้อมูลในตาราง 3 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงชันกว่าก่อนการทดลองในทุกด้าน โดยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้านการตั้งชื่อเรื่องก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ด้านเนื้อหาก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.09 หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 ด้านความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.16 หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.31 และด้านการใช้ภาษาก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 2.67

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทุกด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลของการวิจัยปรากฏผลตามตารางที่ 3

การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างการวิจัยข้างต้น จึงยอมรับและพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงชันกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลของการวิจัยปรากฏผลตามตารางที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาค้นคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ข้อ	รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.46	0.68	เห็นด้วยมาก	3
1	รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิดเป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอนเหมาะสม	4.50	0.62	เห็นด้วยมาก	2
2	รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิดมีบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.40	0.71	เห็นด้วยมาก	4
3	รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิดมีการใช้สื่อที่เหมาะสม	4.47	0.67	เห็นด้วยมาก	3

ข้อ	รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
4	รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิดเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกภายในกลุ่ม	4.57	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด	1
5	รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิด มีการวัดประเมินผลที่ชัดเจน ตรงประเด็น	3.87	1.78	เห็นด้วยมาก	5
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา		4.52	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด	2
6	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการสร้างคำ การเรียงประโยค การเขียนสื่อสาร การเขียนบรรยาย การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา อย่างสร้างสรรค์ได้	4.50	0.76	เห็นด้วยมาก	2
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ ทำให้นักเรียนได้สังเกตคำและสามารถเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ได้	4.53	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด	1
ด้านที่ 3 ด้านระยะเวลา		4.33	0.79	เห็นด้วยมาก	4
8	ระยะเวลาในการเรียนเหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิด	4.27	0.77	เห็นด้วยมาก	3
9	ระยะเวลาที่กำหนดให้เหมาะสม สำหรับขั้นตอนต่าง ๆ ของรูปแบบซินเนคติกส์	4.40	0.80	เห็นด้วยมาก	1
10	ระยะเวลาในการเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	4.33	0.79	เห็นด้วยมาก	2
ด้านที่ 4 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.60	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด	1
11	นักเรียนได้ฝึกความคิดอย่างเป็นระบบมีความคิดที่แปลกใหม่กล้าคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น	4.57	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด	2

ข้อ	รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
12	นักเรียนสามารถเขียนสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น	4.63	0.60	เห็นด้วยมากที่สุด	1
ความคิดเห็นโดยรวม		4.46	0.71	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.46 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.60) ลำดับที่ 2 คือ ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด (M = 4.52) ลำดับที่ 3 คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M = 4.46) และลำดับที่ 4 ด้านระยะเวลา นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M = 4.33)

อภิปรายผลการวิจัย

วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

จากการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้อิงตามรูปแบบซินเนคติกส์ของ ทิศนา แคมมณี (2562 : 252-253) ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงาน ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง (เสริมด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด) ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมาหรือการเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ (เสริมด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด) ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง (เสริมด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด) ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง (เสริมด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด) และขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาปรับปรุงผลงาน

รูปแบบชินเนคติกส์ เป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ ดังที่ พนิดา เชิงหอม และคณะ (2565 : 87-88) กล่าวว่า ชินเนคติกส์เป็นกระบวนการสร้างความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถนำมาใช้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีการใช้การเปรียบเทียบหลายรูปแบบ มีการอุปมาสิ่งที่ไม่สัมพันธ์กันเป็นมุมมองใหม่ที่สามารถนำมาถ่ายทอดสู่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ ที่นักวิชาการ (ทิตนา แคมณี, 2560: 48; อติยศ สรรคบุรานุรักษ์, อติยศ สรรคบุรานุรักษ์ และ ธนาเทพ พรหมสุข 2560: 2563) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของรูปแบบชินเนคติกส์ ว่าสามารถกระตุ้นผู้เรียนให้ได้พัฒนาทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการเขียน การพูด ตลอดจนสร้างสรรค์งานศิลปะได้ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนคิดหาแนวทางการแก้ปัญหาได้ และสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดต่างๆ ได้อย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาณิน คำสองสี (2564: 55-63) พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ สามารถใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้เนื่องจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบ สามารถใช้คำในการเปรียบเทียบเพื่อแสดงมุมมองที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และงานวิจัยของ จารุวรรณ ศรีสวัสดิ์ (2561) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ สามารถสร้างความกระตือรือร้นให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดและสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และเกิดความท้าทายในการสร้างคำคู่ขัดแย้งเพื่อนำมาพัฒนาผลงานใหม่ นอกจากนี้ พนิดา เชิงหอม และคณะ (2565: 87-88) พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ประสบการณ์ จินตนาการ ส่งผลให้เกิดความแปลกใหม่ในการนำเสนอ และมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน นักวิชาการ (Lyman 1987: 1-2; Johnson และ Johnson, 1987) สรุปประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ 6 ประการ ดังนี้ 1) สามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ด้วยตนเอง 2) สามารถช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของ 3) ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและแก้ปัญหา 4) ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการสื่อสาร 5) ช่วยเสริมแรงให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ มีความกล้าแสดงออกและ 6) สามารถนำการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดไปประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ ได้ สอดคล้องกับ นันทนา ช่างหัวหน้า (2566) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงชันหลังการจัดการเรียนรู้ด้วย ซึ่ง พระมหามนตรี เกื้อทาน (2561) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความโดยการใช้เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ได้อภิปรายผลว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม ทำให้

ผลลัพธ์ของงานที่ทำให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างวิจัยมีความคิดเห็นในภาพรวมในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านระยะเวลา ตามลำดับ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีกระบวนการที่ชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จากการวิเคราะห์รายข้อ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด เนื่องจากสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น และได้ฝึกความคิดอย่างเป็นระบบมีความคิดที่แปลกใหม่กล้าคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น ดังที่ ชญานิน คำสองสี (2564: 55-63) ที่ได้ใช้รูปแบบชินเนคติกส์ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในการประพันธ์เพลงสมัยนิยมว่าพบว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบ สามารถใช้คำในการเปรียบเทียบเพื่อแสดงมุมมองที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาที่ได้รับอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นลำดับที่ 2 จากการวิเคราะห์รายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ทำให้นักเรียนได้สังเกตคำและสามารถเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ และลำดับที่ 2 คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการสร้างความหมาย การเรียงประโยค การเขียนสื่อสาร การเขียนบรรยายเชิงพรรณนา การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา ดังผลการศึกษาของ พนิดา เขิงหอม และคณะ (2565: 87-88) ที่ได้นำรูปแบบชินเนคติกส์มาใช้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ประสบการณ์ จินตนาการ เนื่องจากขั้นตอนการเปรียบเทียบ ในขั้นที่ 2 และการเปรียบเทียบกันตนเองในขั้นที่ 3 สามารถส่งเสริมให้นักเรียนเลือกใช้สำนวนภาษาได้ดี มีความสะดวก และการนำคำใหม่ไปสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้งานเขียนของนักเรียนมีความน่าสนใจ ได้รับความรู้สึกของผู้อ่านได้ สอดคล้องกับลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากผลการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ พบว่ารูปแบบชินเนคติกส์มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จากวิเคราะห์รายข้อ พบว่า เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกภายใน และเห็นด้วยกับลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อที่เหมาะสม และรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และลำดับสุดท้ายรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิดมีการวัดประเมินผลที่ชัดเจน ตรงประเด็น โดย พิสมร ชูเอม (2561: 91-97) ที่ได้ใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ พบว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดส่งผลให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในบรรยากาศที่เป็นอิสระเป็นกันเอง สามารถลดความประหม่า และเพิ่มความมั่นใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เก่งกว่าได้ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนที่อ่อนกว่าภายในกลุ่มเดียวกันจากความคุ้นเคยความรู้สึกลึกซึ้งคิดและประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกันทำให้ การถ่ายทอด การสื่อสารระหว่างเพื่อนด้วยกันมีความเข้าใจและเข้าถึงกัน อย่างง่ายขึ้น หากนักเรียนไม่เข้าใจหรือสงสัยเนื้อหาใดก็สามารถซักถามกันได้โดยตรงทันทีซึ่งจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพและมีความสุขในการเรียน

และด้านระยะเวลา นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผลการวิเคราะห์รายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อขั้นตอน ของรูปแบบชินเนคติกส์ และระยะเวลาในการเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และระยะเวลาในการเรียนเหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีความเป็นไปได้ในทางเดียวกันกับ พิริยะพงค์ พิมพระลับ (2565: 128-135) ที่ได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากการอภิปรายผลหลังการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนที่ชัดเจน กระบวนการเรียนรู้ในแต่ละขั้นสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง สามารถนำเสนอความคิดที่แปลกใหม่ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกกับการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. การนำรูปแบบชินเนคติกส์ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถในด้านการพูด การคิด หรือการแต่งคำประพันธ์ ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
2. การพัฒนาการเขียนประเภทอื่น ๆ ทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนได้ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจาก

ขั้นตอนในการทำกิจกรรมมีความชัดเจน สามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการสร้างผลงาน และนักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนนักเรียนด้วยกันส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นการนำตัวอย่างการใช้คำจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทเพลง บทความ เรื่องสั้น งานเขียนต่าง ๆ มาให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์คำคู่ขัดแย้งที่ปรากฏในบทอ่าน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างผลงานของตนเอง ดังนั้นผู้สอนจึงควรเลือกตัวอย่างที่มีความชัดเจน น่าสนใจ และเหมาะสมกับบริบทของนักเรียน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยคิดควรมีการวัดประเมินผลที่ชัดเจน ตรงประเด็น เมื่อนักเรียนอ่านคำชี้แจงแล้วต้องเข้าใจว่าครูผู้สอนต้องการให้นักเรียนปฏิบัติอย่างไร

2. ครูควรนำบทอ่านที่สามารถช่วยให้นักเรียนสามารถสังเกตคำ และสามารถเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ในบทอ่านได้อย่างชัดเจน

3. ครูควรวางแผนเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนและโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

ชญาณีน คำสองสี. (2564). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการประพันธ์เพลงสมัยนิยมสำหรับนักเรียนช่วงอายุ 17-18 ปี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตนา แคมมณี. (2560). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตนา แคมมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 23.). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทนา ช่างหัวหน้า. (2566). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พนิดา เชิงหอม และคณะ. (2565). *กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์*. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*. 1 (2), 87-106.

- พิสมร ชูเอม. (2561). การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พระมหามนตรี เกื้อทาน. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWLH Plus* ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิริยะพงศ์ พิมพะระลับ. (2565). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สามารถ กลั่นเกล้า. (2566, 30 สิงหาคม). ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย [Interview].
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนุสสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สุนันท์ จันทร์วิเมลือง. (2551). การเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- อติยศ สรรคบุรานุรักษ์ และ ธนาเทพ พรหมสุข. (2560). ซินเนคติกส์: รูปแบบการสอนที่ส่งเสริมนวัตกรรมและกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21. *Veridian EJournal, Silpakorn University*. 10 (3), 2555-2566.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T. (1987). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic learning*. Prentice-Hall, Inc.
- Lyman, F. (1987). Think-pair-share: An expanding teaching technique. *Maa-Cie Cooperative News*. 1 (1), 1-2.